ANUL III. — Nr. 761.

EDIȚIA A DOUA

MARȚI, 5 MARTIE 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE

ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI și se plătesc tot-d'a-una înainte

In București la casa Administrației.
Din Județe și Străinătate prin mandate poștale.
Un an în țară 30 lei; în străinătate 50
Șese luni " 15 " " 25
Trei luni " 8 " " 13

Un număr în Streinătate 15 bani

MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE

Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc NUMAI la ADMINISTRAȚIE.
Din STREINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . 0.30 b. linia
" " " III . . . . . 2.— lei "
" " " II . . . . . 3.— lei "
Inserțiunile și Reclamele 3 lei rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioscul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

București, 4 Martie 1891.

APOLOGIE NEMERITATĂ

Cât timp era deschisă rĕposata Cameră, toată lumea critica inactivitatea, stîrpiciunea eĭ. Chiar deputațiĭ maĭ independențĭ, în scris și prin viŭ graiŭ, se revoltaŭ în contra indiferențeĭ cu care colegiĭ lor din majoritate trataŭ toate chestiunile arzĕtoare și nu rare-orĭ am auzit taxându-se de jaf în punga țăreĭ diurna plătită deputaților carĭ nu lucraŭ nimic.

Nu numaĭ că o Cameră, în care majoritatea cuprinde ca elemente esențiale oamenĭ ca Mateescu, Chrisenghy, Rădulescu, Nucșoreanu, Adamescu, Peiu, Țapârdea, Nikiforescu, și alțiĭ *ejusdem farinae*, nu poate să producă nimic bun; dar o asemenea Cameră a fost în stare să stoarcă țăreĭ, în modul cel maĭ necinstit și maĭ sfruntat, diurna pe 25 de zile petrecute în vacanțele de Crăciun acasă.

Ce inteligență, ce simț moral și ce durere de inimă pentru țară poate să aibă o Cameră, în care majoritatea o formează oamenĭ ca ceĭ de maĭ sus? Ce fel de legĭ, ce fel de reforme se puteaŭ plămădi într'o asemenea Adunare?

Din cauza acestor defecte organice, Camera trecută — precum fie-care recunoștea fără sfială — era osândită să vegeteze într'o somnolență orientală, întreruptă la intervale marĭ numaĭ de bătăile din picior ale D-luĭ Carp, care căuta să deștepte pe porumbeiĭ sĕĭ, pentru a-ĭ face să dea bila albă la urna albă, când D. Ghermani avea nevoie de vr'un viriment de fondurĭ, când D. Marghiloman cerea vr'un drum de fier pentru un Rădulescu, saŭ când Generalul Vlădescu cerea milioane pentru fabricile nemțeștĭ.

Chiar dacă se găseaŭ câte-va elemente sănătoase în Camera trecută, și eraŭ foarte puține, acelea nu puteaŭ face nimic din cauza deselor crize ministeriale și din cauză că vecĭnic eraŭ copleșite de grosul zestreĭ, care, cu puterea bileĭ, oprea avînturile maĭ inteligente saŭ maĭ generoase.

Nĭ se părea, până maĭ ierĭ, că asupra meritelor Camereĭ D-lor Carp-Lahovary toată lumea e de aceiașĭ părere, căcĭ până în momentul disolvăreĭ sale, nimenĭ, absolut nimenĭ nu se găsise ca s'o laude.

Opoziția, cu presa eĭ, acuza Camera trecută, că e sterilă, că votează numaĭ credite, că nu îndeplinește reformele cerute de țară și promise eĭ de guvernul junimist; guvernul și presa oficioasă, recunoscĕnd sterpiciunea activitățeĭ Camereĭ, o aruncaŭ în spinarea opozițieĭ, care făcea obstrucționism și se ocupa numaĭ de interpelărĭ și de chestiunĭ personale.

Rare orĭ, foarte rare orĭ, când D. Carp era cu chef în urma vr'unuĭ vot favorabil politiceĭ sale palatiste, se întêmpla ca șeful să dea porumbeilor sĕĭ câte o sfârlă peste gușă, ca rĕsplată pentru că s'aŭ purtat bine; întocmaĭ, precum un drĕsor de caĭ mângâie pe aceștia cu mâna, când aŭ esecutat vre-o evoluțiune maĭ grea.

Adînciți în asemenĭ părerĭ și sigurĭ că toată lumea le împărtășește, am rĕmas de o dată foarte surprinșĭ, când — a doua zi după disolvare — am vĕzut începêndu-se în presă un cor de osanale pentru activitatea spornică și bine-făcătoare a Camereĭ trecute; pentru reformele marĭ realizate de dênsa; pentru legile importante ce ea a votat, — în sfârșit, am rĕmas uimițĭ, când am vĕzut că se exaltează atâta ceea ce înainte era de defăimat.

Negreșit, dacă aceste laude postume ar fi venit numaĭ de la gazetele carĭ aŭ sprijinit guvernele cu majoritate în acea Cameră, noĭ n'am fi avut nimic de zis și ne-am fi mărginit a declara că acea presă își face datoria, că ea judecă pe foștiĭ sĕĭ amicĭ după adagiul: *de mortuis nisi bene*.

Dar am vĕzut ziare independente, carĭ în tot timpul legislatureĭ trecute își făceaŭ o plăcere crudă zugrăvind zi cu zi tipurile neputincioase ale majorităteĭ neschimbătoare din acea Cameră; ziare, carĭ, zi cu zi și fără părtinire, criticaŭ lenea deputaților și goliciunea ședințelor, le-am vĕzut de o dată extaziate în admirație pentru meritele defuncteĭ și ridicând la cerurĭ pe oamenii carĭ, în treĭ anĭ de zile, aŭ votat o lege neisprăvită: *legea vînzăreĭ bunurilor la sătenĭ* și două legĭ menite a întări guvernul: pretinsa *inamovibilitate a magistratureĭ* și *legea pensiilor*.

Aceste treĭ reforme (?) poartă toate pecetea neputințeĭ și aceleașĭ ziare, carĭ astă-zĭ pun o cunună de laurĭ pe mormîntul aceleĭ Camere, memorabile ca compoziție organică, aceleașĭ ziare cereaŭ zilnic legea tocmelilor agricole, legea creditelor și alte multe legĭ foarte necesare, cerute de toțĭ, promise de toțĭ; dar neîndeplinite de nimenĭ.

Pe noĭ ne revoltă apologia nemeritată, ce se face uneĭ Adunărĭ legislative, al căreĭ unic titlu era servilitatea fără marginĭ față cu Palatul și care ar fi trebuit să fie disolvată a doua zi după ce prefecțiĭ și zapciĭ aŭ ales'o.

Nu e vorbă, noĭ nu ne așteptăm ca Adunarea aleasă de D. Catargiu să fie ce-va maĭ de seamă de cât cea aleasă de D-niĭ Teodor Rosetti și Carp; dar nu voim apologie nemeritată.

Să ne deprindem a fi dreptĭ, cel puțin cu morțiĭ, dacă nu avem curagiul de a spune adevĕrul celor viĭ.

Camera trecută a trăit servilă și servilă a murit.

S.

TELEGRAME

PARIS, 3 Martie. — La alegerea senatorială din departamentul Eure, D. Guindey a fost ales cu 556 voturĭ contra 497 date D-luĭ Buyer Luertier.

BERLIN, 3 Martie. — Maiorul Wismann a sosit la Bogamoio, după ce a asigurat drumul care conduce la Keli-mandjaro, pentru supunerea indigenilor. Șefiĭ rebelĭ din Sudul Mașembeĭ aŭ cerut un armistițiŭ pentru a negocia pacea.

PARIS, 3 Martie. — In urma uneĭ înțelegerĭ între Ministrul afacerilor streine și Ministrul marineĭ, guvernul francez a decis să se reție bastimentele în construcțiune la Tulon pentru guvernul chilian.

PARIS, 3 Martie. — D. Méline are de gând să ceară amânarea discuțiuneĭ vamale până după Paște. Dacă propunerea sa va fi adoptată, ședințele Camereĭ se vor suspenda de la 9 Martie până la 3 Aprilie.

ROMA, 3 Martie. — Azĭ s'aŭ ținut meetingurĭ de lucrătorĭ carĭ nu aŭ de lucru la Neapole, la Macerata și la Bolonia. Nu s'a întêmplat nicĭ un incident.

MARSILIA, 3 Martie. — Mișcarea anti-protecționistă se mărește; ziarele publică în toate zilele protestărĭ cu semnăturĭ numeroase. O mare mișcare de protestare s'a organizat în contra taxelor vamale.

LISABONA, 3 Martie. — Camera a adoptat proiectele asupra datorieĭ flotante și asupra monopoluluĭ tutunurilor; a aprobat de asemenea cu o mare majoritate proiectul financiar.

BELGRAD, 3 Martie. — *Narodni-Dnevnik* află că, după închiderea Scupcineĭ, D-nul Giorgevicĭ va merge ca ministru în strĕinătate, D-nul Gyaya va lua portofoliul afacerilor strĕine și D-nul Pasicĭ acela de interne.

ROFI, 3 Martie. — *Riforma* asigură, după o depeșe din Livurno, că după amiazĭ s'aŭ întâmplat niște desordine causate de mulțimea care se ducea să manifesteze înaintea statueĭ luĭ Mazzini, maĭ multe persoane aŭ fost rănite, un păzitor al siguranțeĭ publice a fost ucis.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866, face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul“ cu Nr. 118?

Care este așezĕmêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

JONCȚIUNILE ROMÂNO-UNGARE

VIENA, 3 Martie. — „Corespondența politică“ *află din Budapesta că convențiunea pentru joncțiunile româno-ungurești s'a semnat ierĭ. Două joncțiunĭ noĭ s'aŭ admis la Turnu-Roșu și la Ghimeș. Termenul maximum de deschidere e fixat la 6 anĭ, dar e probabil că liniile ce conduc la aceste două puncte se vor construi maĭ nainte.*

Gara din Predeal rĕmâne gară internațională până la noĭ dispozițiunĭ.

BELGIA

BRUXEL, 3 Martie. — *Indépendance Belge* anunță că călătoria Regeluĭ Leopold va ține aproape 15 zile. Regele pleacă maĭ întâĭ la Londra ca să confere cu personagele înalte probabil și asupra intereselor comerciale din Congo. M. S. se va duce apoĭ în Nordul Englitereĭ și în Scoția să inspecteze porturile cele maĭ marĭ și să se informeze asupra organizăriĭ liniilor de navigațiune.

BRUXEL, 3 Martie. — In urma ancheteĭ asupra incidentelor din piața Luxemburguluĭ, 3 caporalĭ aŭ fost degradațĭ și osândițĭ la 8 zile închisoare.

WILHELM AL II ȘI ALSACIENII

BERLIN, 2 Martie. — Impĕratul a primit deputația din Alsacia-Lorena în prezența D-lor Caprivi, Boettischer, Wedel, a șefilor cabinetelor militare și civile; toată lumea era în mare ținută.

Impĕratul a mulțumit deputațiuneĭ pentru expresiunea sentimentelor lor de credință și pentru asigurarea că populația respinge orĭ-ce amestec strein, neașteptând protecția intereselor sale de cât din partea Imperiuluĭ. Impĕratul regretă că nu poate să satisfacă acum cererea deputațieĭ, dar speră că împrejurările vor permite în scurt timp, să înlesnească circulația pe la graniță; aceasta se va întîmpla cu atât maĭ curînd cu cât populația se va convinge de indisolubilitatea legăturilor carĭ o unesc cu Germania. Deputația a fost primită apoĭ de către Impĕrăteasă.

Revoluția în Chili

BUENOS-AYRES, 3 Martie. — Știrĭ din Chili anunță că o bătălie decisivă s'a dat la Pazo al-Monte.

Trupele guvernuluĭ aŭ fost bătute cu desĕvîrșire; ele aŭ perdut 700 de oamenĭ.

BERLIN, 3 Martie. — O telegramă primită din Valpares de către „Börsenhalle“ anunță că corăbiile „Pallas“ „Prompt,“ „Elisabeth,“ „Sterna“ și „Cap Breton“ sunt reținute acolo de guvernul Chilian.

Societate de depozite și conturĭ curente

D-nul Laur a interpelat guvernul în privința escrocheriilor unor case care anunță pe calea preseĭ beneficiurĭ neadevĕrate.

D-nul Fallières rĕspunde că intervenirea celor-l-alte case de bancă va permite să se ramburseze toțĭ cliențiĭ Societățiĭ de depozite; dacă această societate a comis oare-carĭ delicte, justiția își va face datoria. Guvernul prepară un proiect de lege asupra băncilor de deposite.

Vorbind de falimentul Macé-Berneau ministrul zice că nicĭ un client n'a depus plângere. Parchetul și-a făcut dătoria sa. Camera pote fi sigură că legea nu va fi violată. Ordinea de zi pură și simplă a fost adoptată.

PARIS, 2 Martie. — Tribunalul de comerț a numit pe D-nul Mercier, bancher, și pe D-nul Edmond Moreau administratorĭ provizoriĭ aĭ „Societățiĭ de Depozite și conturĭ corente“. A ordonat mĕsurile necesare asigurând funcționarea societățiĭ și convocarea imediată a uneĭ adunărĭ a acționarilor, care va statua asupra lichidăriĭ în bună înțelegere.

După *Temps*, proiectul de lege preparat de guvern va conține oare-carĭ dispozițiunĭ destinate să împedice crize ca acelea provocate de Comptoir d'Escompte și Société des Dépots.

Viața Literară

IV

Dispoziția de a scrie.

Cunoscutul redactor literar al *Lupteĭ*, d-l Neculaĭ Iorga, atinge, — într'una din ultimele sale „Săptĕmânĭ literare“, — o chestie foarte delicată și foarte curioasă. Este vorba dacă un scriitor poate lucra, în mod regulat și obicĭnuit, în fie-care zi, la anumite ore, ca orĭ-ce uvrier comun. D-l Iorga afirmă, cu o nesfîrșită convingere, că această activitate poate fi cu putință unuĭ poet, unuĭ nuvelist, unuĭ romanțier, ca și unuĭ lucrător de cizmărie, care muncește zilnic cu același măsură de timp. Mi se pare că discuțiunea această cere puțină analiză psichologică, cu atât maĭ mult, cu cât ea este provocată de D-l Neculaĭ Iorga, care, incontestabil, este un tînĕr de o cultură deosebită și are, adese-orĭ, vederĭ critice serioase.

A scrie, este un talent, o dispoziție rară, cu care natura nu înzestrează pe orĭ-ce om. Prin *a scrie* nu înțeleg însă orĭ-ce încercare a copiilor, care aŭ drept scuză naivitatea vîrsteĭ; nicĭ mania ridiculă a mediocrităților, care abuzează tot-d'auna de abundența hârtieĭ și cerneleĭ. Prin cuvêntul *a scrie* înțeleg darul original, superior și frumos de a'țĭ materializa în forma cuvintelor o personalitate, un temperament de artist.

Dar această dispoziție nu se manifestă tot d'auna cu ezactitatea unuĭ ceasornic; ea este adese-orĭ caprițioasă și atârnă de felurite cauze exterioare saŭ psihice.

Maĭ întîiŭ de toate, artistul are trebuință de o desĕvîrșită independență materială, care să 'l departeze de la orĭ-ce alte ocupațiunĭ comune, ce ucide saŭ slăbesc cele maĭ frumoase puterĭ de talent. Nu toțĭ poețiĭ se nasc bogațĭ ca Alexandri; iar cum la noĭ literatura n'a ajuns încă să traiască din susținerea publiculuĭ, e natural să vedem adese-orĭ poețĭ de talent răpițĭ de jurnalismul politic saŭ de strălucirea altor slujbe, carĭ le asigură mijloacele existențeĭ.

D-nu Iorga crede că se poate scrie cu ușurință un frumos sonet pe o masă de redacție saŭ într'un fotoliŭ de procuror. Aceasta îmĭ amintește mania ridiculă a unuĭ avocat de provincie, care 'șĭ scria improvizațiile pe genunchĭ, în cafenele, saŭ în birje.

Poate la asemenea poețĭ face aluzie criticul de la „Lupta“?

Artistul nu este un meșteșugar comun; el are un temperament maĭ fin, maĭ delicat, maĭ subtil; un sistem nervos maĭ vibrător, maĭ sensibil, — une-orĭ de o sensibilitate aproape maladivă. Asemenea temperamente aŭ, din vreme în vreme, ore de reverie, de lene, de singurătate, de meditațiunĭ, de nu știŭ ce indolență vagă și voluptoasă, dulce și tristă. Ast-fel de stărĭ sufleteștĭ adese-orĭ, prepară cele maĭ frumoase dispozițiĭ de scris.

Deschanel observă înrîuririle ce le are o locuință asupra unuĭ artist. Aceste înrîurirĭ sunt de o mare însemnătate. O locuință sumbră, umedă, săracă, așezată într'o uliță strâmtă, fără plantațiunĭ, va resfrânge o umbră din aspectul eĭ în natura artistuluĭ. Și câte dispozițiunĭ de scris nu va sugruma pĕrețiĭ posomorîțĭ și frigurosĭ, fereastra prin care nu poțĭ întrezări un vêrf de ramură verde, uneĭ asemenea odăĭ! Nu zic că adese-orĭ, chiar în cele maĭ mizerabile locuințe, nu s'aŭ scris cele maĭ celebre capete de operă ale marilor literaturĭ europene. N'am de cât să amintesc câte-va nume ale unor nemuritorĭ, carĭ aŭ avut în viață soarta cea maĭ nefericită: *Gilbert, Cervantès, Camoëns, Eminescu*, etc.

Cu toate aceste, Edmond de Goncourt notează cu o delicată finețe impresia binefăcĕtoare ce-o simte în frumosul sĕŭ cabinet de lucru. Pare că bizarele și felurite forme ale obiectelor din diferite țărĭ, culorile stofelor, intimitatea cărților, frumusețea tablourilor îĭ șoptesc cu farmecul șoaptelor ispititoare: „scrie... scrie...“

In general, maĭ toțĭ scriitoriĭ celebri francezĭ își aleg locuințele în cartiere depărtate, unde albastrul ceruluĭ e maĭ larg și maĭ taĭnic, unde e o familie de arborĭ cu freamĕte și ciripirĭ de pasĕrĭ, unde e ceva din liniștea și simplitatea satelor.

Timpul influențează de asemenea asupra dispozițiilor de scris ale artiștilor. Turghienef, — „colosul dulce“, — mărturisea înt'un cerc de intimĭ, că toamna simțe adâncă plăcere de a scrie. Din potrivă, monotonia lunilor de vară ale orașelor aruncă pe uniĭ artiștĭ într'o sterilitate desăvêrșită.

Meziul social are încă puternice înrîurirĭ, care sunt așa de vĕdite maĭ ales în țara noastră. Indiferența și ignoranța majorităteĭ publiculuĭ față de literatură a ajuns să desgusteze pe mulțĭ din puținiĭ noștri scriitorĭ de talent. Susținerea și entusiasmul publiculuĭ este o mare impulsie a dispozițiuneĭ de a scrie.

Egzistă însă și scriitorĭ, carĭ lucrează zilnic, la anumite ore, cu obicinuința automatică a orĭ căruĭ muncitor. Ast-fel este Emile Zola, care vreme de peste două-zecĭ de anĭ, retras în castelul sĕŭ de la Medan, scrie în fie-care zi câte opt ore. Cu toate acestea, în timpiĭ din urmă această uniformă muncă pare a'l fi plictisit. El însușĭ a mărturisit-o de curând la un banchet, unde s'a serbătorit intrarea sa în societatea oamenilor de litere.

Ca și „ursul“ dela Medan, Balzac aparținea din aceiașĭ categorie de scriitorĭ, a căror muncă extra-ordinară durează șir îndelung de anĭ. Dar nu trebue să uităm că activitatea luĭ Balzac se datorește în mare parte și creditorilor, carĭ urmăreaŭ vecĭnic pe genialul romanțier.

Göthe cugeta că fecunditatea și geniul sunt înfrățite. Aceasta este foarte rar adevĕrat. Flaubert producea câte-o carte la intervale depărtate; Alfred de Vigny, a stat anĭ întregĭ într'o liniște senină, ca un suveran mizantrop; Leconte de Lisle n'are de cât treĭ volume de poeziĭ; și câțĭ alțĭ infecunzĭ dar genialĭ scriitorĭ nu pot încă fi reamintițĭ!

Din potrivă, adese-orĭ fecunditatea arată forțele slabe ale celor puternicĭ. Dumas tatăl a produs sute de romane, care i-aŭ adus milioane, dar care nu se maĭ citesc azĭ de cât de burghezimea provincială; din toată sonoritatea versurilor luĭ Victor Hugo, o mare parte din ea se va pierde; dar din cele câte-va poeziĭ ale luĭ Leopardi, care nu va rĕmâne eternă?

D. Niculaĭ Iorga are aerul de a dojeni pe ceĭ maĭ mulțĭ din scriitoriĭ noștri care nu înzestrează literatura de cât cu „un volum.“ Il asigur că posteritatea va fi maĭ mulțumită să i se transmită un volum unic, dar care să rĕmâĭe, de cât o bibliotecă întreagă de cărțĭ, dar care să

nu servească de cât ca delicioase prânzurĭ pentru șoarecil viitoruluĭ.

Dispoziția de a scrie nu este de orĭ-ce moment. Ea are cauze, cum am maĭ spus, atât în diferitele stărĭ psihice ale artistuluĭ, cât și în lumea din afară. Dacă aceste dispozițiĭ bune vor fi maĭ dese și maĭ fecunde, cu atât maĭ bine; dar aceasta nu mĕ va îndreptăți să nesocotesc pe cele rarĭ, care au aceiașĭ calitate, și une-orĭ poate, maĭ superioară.

Traian Demetrescu.

Epizootia în Serbia

BELGRAD, 3 Martie. — *Jurnalul oficial* publică o ordonanță a ministruluĭ de Interne, care autoriseazā încărcarea vitelor cornute în gara din Belgrad, de oarece epizootia a dispărut din împrejurimile orașuluĭ. In general exportul e permis pentru vitele carĭ provin din localitățile neinfectate și ale căror împrejurimĭ sînt de asemenea ne-atinse pe o lungime de 20 kilometre.

Prințul Napoleon

ROMA, 2 Martie. — O ușoară îmbunătățire s'a produs în starea Prințuluĭ Napoleon. Principele Victor a intrat în camera tatăluĭ sĕŭ; acesta nu i-a vorbit. Președintele a anunțat Camereĭ că familia Prințuluĭ Napoleon l'a însărcinat să transmită mulțumirĭ pentru interesul arătat pentru sănĕtatea Prințuluĭ.

ROMA, 3 Martie. — Spre seară starea prințuluĭ Napoleon înfățișa din noŭ primejdie.

DOBROGEA

De doisprezece anĭ avem oblăduirea acesteĭ provinciĭ, de doisprezece anĭ am alipit pe lângă pietrele scumpe ale Coroaneĭ țăreĭ româneștĭ acest diamant, și în aceștĭ doisprezece anĭ ce am făcut?

Dacă porunca de la început era bună, dacă legile de la început căutaŭ să cumpănească împrejurările, creșterea populațiuneĭ într'un cerc autocrat ca al guvernuluĭ trecut, față cu libertățile și liberalismul țăreĭ noastre, apoĭ începutul nu se potrivește de loc cu actualitatea.

Dacă aceste legĭ de la început ne inițiaŭ numaĭ în viața parlamentară, asigurătoarea uneĭ propășirĭ sigure și răpezĭ, rezervând drepturile reale isvorâte din liberalismul Constituțiuneĭ noastre, după timpul de încercare la care tindeaŭ aceste legĭ inițiatoare, acum ce trebue să facem?

Ce am făcut, după ce am aplicat toate datoriile înscrise în Constituție, afară de una singură care trebue aplicată imediat, acea de a trimite pe fiĭ Dobrogeĭ și în garnizonele țăreĭ, ce drepturĭ am acordat Dobrogeĭ?

Ce avantage le am creat?

Ce mĕsurĭ am luat pentru a tinde la acea ce trebue să tindem ca bunĭ românĭ, de a face din Dobrogea un trup și o gândire cu țara mamă?

Cu regret constatăm că n'am făcut nimic.

Din contră, o singură țintă am avut: fiscalitatea.

Orĭ unde te întorcĭ, orĭ ce poruncĭ de sus vezĭ, orĭ ce mĕsurĭ se iaŭ, ele nu tind de cât saŭ la asigurarea fiscului, saŭ la oropsirea populațiuneĭ în folosul administrațiuneĭ domeniilor.

Unde sunt gimnaziile înființate?

Unde este liceul, care trebuia înființat cu orĭ-ce preț, cu orĭ-ce sacrificiĭ?

De ce nu s'a înființat în Babadagh un seminar pentru a da comunelor musulmane hogĭ eșițĭ din școale româneștĭ, cu carte și cu sentimente româneștĭ?

Ce eraŭ 10,000 de francĭ cheltuițĭ pe an în schimbul roadelor imense de a vedea în satele turceștĭ din Dobrogea hogĭ crescuțĭ românește, carĭ încet-încet păstrându'șĭ religia îșĭ puteaŭ lepăda eresurile stupide și puteaŭ crea aceia ce dorim.

Ce ar fi 10,000 de leĭ cheltuițĭ cu un liceŭ în Dobrogea, ca mâine să vedem razele binefăcĕtoare ale științeĭ supte în liceul românesc, aducĕnd roade înmiite în satele străine de limba noastră, de sentimentele noastre?

Ungurii fac kisdedovurĭ, caută maghiarizare cu sila, și noĭ Belgia Orientuluĭ nu ne învrednicim să avem în urma fortăreței date pe mâna noastră, măcar un institut de lumină, de cultură ca cu ajutorul științeĭ adevĕrate să sădim în sufletul tineretuluĭ viitor aceia ce ar fi trebuit să sădim de multă vreme.

Nu, căcĭ sistemul fiscalitățeĭ cu orĭ-ce preț ne-a omorât și ne va omorâ.

Să nu uităm cuvintele:

Dum ea Roman parant,
Saguntum summa vi opugnabatur.

Să nu fie prea târziŭ.

Vom reveni. *(Steaua Dobrogeĭ).*

Legea luĭ Lynch

NOUL-ORLEANS, 3 Martie. — Un comitet s'a format în seara de 1 Martie în scopul de a convoca pentru 2 Martie, în fața monumentuluĭ luĭ Clay, un meeting care va discuta asupra sentințeĭ juriuluĭ care a achitat 6 sicilienĭ acuzațĭ de asasinarea șefuluĭ de poliție Henessy. Meetingul s'a ținut ierĭ înainte de amiazĭ. Mulțimea a pornit la închisoare, a sfărîmat porțile și a omorît pe loc 4 din sicilienĭ; ceĭlalțĭ doĭ aŭ fugit.

INUNDAȚII

In streinătate

BUDAPESTA, 3 Martie. — Inundărĭ s'aŭ însemnat pe diferite puncte ale regatuluĭ; lumea se teme de vr'o catastrofă în orașul Mohacz. Satele sunt inundate; populația suferă de mizerie și de boală. Orașele Paks și Szegszard sunt amenințate în urma rupereĭ unuĭ zăgaz.

— Ghețurile de pe Dunăre fiind oprite lângă Mohacs, toate comunele din lungul fluviuluĭ de la Sud-Estul comitatuluĭ din Pesta sunt în mare pericol dacă digul dintre Baïa și Szeremle s'ar rupe. Orașul Bogyszolo este inundat de ierĭ; stricăciunile cauzate la Apostag și la Solt se ridică la maĭ multe sute de miĭ de fiorinĭ. La Solt 200 case s'aŭ dărâmat.

Ghețurile strânse lângă Mafo s'aŭ pus în mișcare după amiazĭ; aŭ sosit la 7 ore seara înaintea orașuluĭ Szegedin și aŭ continuat fără obstacol să descindă fluviul. Orĭ-ce primejdie a dispărut pentru orașul Temișoara.

***

In țară

Apele pârîuluĭ Covurluiul viind marĭ, aŭ rupt șoseaua de la gura Cealmauluĭ pe o întindere de vr'o șase sute de metre.

Șoseaua a fost ruptă în vr'o patru locurĭ, apa a luat și podurile, ast-fel că comunicația e întreruptă.

***

Comunicația pe linia ferată Ivești-Tecucĭ este întreruptă din cauza venireĭ marĭ a pârâuluĭ Bârlăzelul.

***

Rîul Vedea viind mare a rupt șoseaua națională Vităneștĭ-Alexandria.

Locuitoriĭ sunt fără comunicație.

***

Toțĭ comandanțiĭ de corpurĭ aŭ primit ordine ca îndată ce vor fi avizațĭ că apele ar amenința vr'o localitate oare-care să trimeată soldațĭ spre a da ajutor și spre a face loc apelor să se scurgă.

PARNELL

NEW-YORK, 2 Martie. — Un manifest al D-luĭ Parnell învită pe Irlandeziĭ carĭ locuesc în America să sprijinească pe delegațiĭ „Ligeĭ Naționale“ în silințele lor, să redeștepte zelul compatrioților și să întrunească toate forțele în vederea restabilireĭ libertățiĭ și prosperitățiĭ Irlandeĭ.

HAMBURG, 2 Martie. — Lucrătoriĭ de tutun neprimind nicĭ un ajutor aŭ decis să se pue în grevă.

Scrisoare deschisă

Stimate Domnule Tache Ionescu

Deputatul Colegiuluĭ al 2-lea de Dolj

In anul 1888, pe când ne găseam în Craiova, cu ocaziunea alegerilor generale, Domnia-ta fără a fi provocat de alegĕtoriĭ Calafatenĭ, carĭ veniseră după cum știĭ într'un numĕr însemnat, poțĭ zice ca nicĭ o dată pentru alegerĭ, aĭ promis față de toțĭ alegĕtoriĭ că deveĭ avea reușita de a te realege, îndată după validarea mandatuluĭ D-tale de Deputat, 'țĭ aĭ impus singur de datorie de a veni în mijlocul alegĕtorilor la Calafat spre a lua cunoștință de toate nevoile orașuluĭ nostru pe care spuneaĭ că 'l reprezințĭ.

Țiŭ foarte bine minte cuvintele D-tale când ziceaĭ: *Acum nu trebuie să stăm mult de vorbă, se cere luptă pentru o reușită, căcĭ eŭ chiar în vacanța de sĕrbătorile Crăciunuluĭ voiŭ veni la Calafat spre a pipăi pulsul intereselor orașuluĭ D-voastră.*

Credeam că orașul nostru, părăsit de orĭ ce sprijin înalt, a găsit în D-ta adevĕratul sĕŭ apărător; dar a eșit alt-fel. Poate 'țĭ veĭ fi adus aminte de proverbul care zice: *Cel cu minte făgăduește și prostul trage nădejde.*

Rĕmâne dar a ne spune D-ta cum se numesc oameniĭ carĭ făgăduesc și nu se țin de făgăduială? Noĭ însă, spre a nu te lăsa în proverbul ce țĭ-am citat, 'țĭ facem cunoscut că vom veni la alegerĭ și maĭ mulțĭ ca atuncĭ, și 'țĭ garantez că Calafateniĭ noștri nu vor maĭ sta de vorbă cu oamenĭ ca D-ta, care nu se țin de făgăduială.

Cu stimă,
Petre Badea.

1891, Februarie, Calafat.

Știrĭ Diverse

VIENA, 3 Martie. — D-nul Nigra nu a putut să asiste la banchetul Colonieĭ, în urma știrilor grave asupra stăriĭ sănătățiĭ Prințuluĭ Napoleon; dar a rostit la recepțiune alocuțiunea pe care trebuia să o ție la banchet.

PARIS, 3 Martie. — Și azĭ s'aŭ luat mĕsurĭ la alergările de caĭ din Auteuil; asistența era destul de numeroasă. Patru bookmakerĭ care jucaŭ pe față, aŭ fost arestațĭ. Nicĭ un alt incident.

BERNA, 3 Martie. — Plebiscitul Cantonuluĭ Lucerna a dat 10,161 voturĭ *pentru* revizuirea Constituțională și 15,600 *contra*.

INFORMAȚIUNI

Trenul accelerat din Moldova a deraliat astă-noapte în apropiere de stația Mărășeștĭ.

Vagonul poștal s'a făcut bucățĭ și o parte din corespondență e stricată și arsă.

Alte nouă vagoane aŭ fost sfărâmate.

Aŭ fost rănite 15 persoane, între carĭ și D. P. Ene, șeful lucrărilor noĭ de la C. F. R.

Accidentul a fost cauzat de slăbirea terenuluĭ, care a adus deraiarea ultimuluĭ vagon, care a tras după sine și pe cele-l'alte.

Trenul a întârziat la sosire cu 2 ore și jumĕtate.

—✻—

Știrea rĕspândită erĭ în oraș că consiliul comunal a fost disolvat este neîntemeiată, de oare-ce încă se fac încercărĭ spre a se ajunge la o înțelegere între D-nul Protopopescu-Pache și D-nul Gh. Vernescu.

—✻—

Rugăm pe D-nu colonel Lahovary, ministru de rĕzboiŭ, a publica ordinul de dislocare al trupelor pe exercițiul 1891-92.

E nevoie a se ști din timp, căcĭ oficeriĭ trebue a'șĭ închiria case cu o lună maĭ înainte.

Sperăm că D-nu Lahovary va satisface cererea noastră și încă cât de curînd.

—✻—

Maĭ mulțĭ locuitorĭ din strada Vespasian, care este la spatele gărei de Nord, ni se plâng că pe acea stradă zac de maĭ mult timp maĭ multe cadavre de câinĭ în putrefacție, carĭ infectează aerul.

Rugăm pe onor. Primărie a capitaleĭ să îngrijească puțin și de sănătatea locuitorilor din acea stradă căcĭ și eĭ plătesc destule dărĭ.

—✻—

Stagiunea Teatruluĭ Național din Craiova s'a închis la 3 Martie cu opereta: *Briganzii.*

—✻—

Anunțăm cititorilor noștri că în Nr. de Miercurĭ al ziaruluĭ, vom publica o admirabilă nuvelă de Guy de Maupassant, intitulată: «Copilul,“ tradusă de calaboratorul nostru I. S. Spartali.

—✻—

Maĭ multe ziare, sĕptămâna trecută, aŭ mers până să afirme că eminentul hirurg D. profesor Dr. Asaky ar fi pe cale să urmeze pe uniĭ din colegiĭ D-sale, adică să neglijeze catedra și spitalul pentru a se ocupa de politică.

Suntem în mĕsură a da cea maĭ formală desmințire acestor sgomote. D. Dr. Asaky nu s'a gândit nicĭ chiar se gândește la politică, D-sa— după cum am maĭ spus'o—găsește că este maĭ folositor prezența sa în mijlocul studenților și a bolnavilor de cât în parlament.

—✻—

Trecerea Dunăriĭ pe la Cernavoda—Feteștĭ a devenit imposibilă. Ghiața de și încă nu e desprinsă, totuși pasagiul este dificil. Aflăm că ierĭ a căzut un trecĕtor sub copcă. Intîmplarea a făcut să fie observat de personalul portuluĭ, care, sărindu-ĭ în ajutor, putu să 'l scape.

—✻—

Ierĭ la alegerea de la creditul urban din Bucureștĭ, aŭ fost realeșĭ D-niĭ Triandafil, Băicoianu și Nacu.

—✻—

Cu începere de astă-zĭ or-ce spectacole saŭ concerte muzicale prin localurile publice, sunt interzise până Sîmbătă.

—✻—

Aflăm că Domnul Căpitan Solomonescu, comandantul sergenților de oraș, va demisiona din acel post.

In locul D-sale se va numi D-l major în retragere Ralet.

—✻—

Domnul Inginer comunal Mironescu, a fost însărcinat să facă un raport asupra îmbunătățirilor carĭ trebuesc aduse filtrelor de la Arcuda.

—✻—

Primim o mulțime de plângerĭ în contra antrepenoruluĭ diligențeĭ între Cerna voda-Feteștĭ. Acest serviciŭ pare a fi creat tocmaĭ pentru a aduce neajunsurĭ pasagerilor.

Un exemplu.

Diligența pleacă de la malul Dunăreĭ la 9 ore, ajunge la Borcea la ora 12 fără un sfert și în loc să aĭ un alt vehicul care să te transporte la gară pentru a putea ajunge trenul de $12^{1}/_{2}$ pentru Brăila, eștĭ silit să aștepțĭ în ploaie și vînt la malul apeĭ, fără adăpost, până la ora $1^{1}/_{2}$ când vine diligența din gara Feteștĭ ca să ia pasagerĭ de la malul Borceĭ.

Cu prisosință bunul Domn negustor de diligențe, ar putea angaja cel puțin o căruță ordinară care să aducă pe pasagerĭ făcându'ĭ să profite de trenul pentru Brăila.

Saŭ că e învoit du. cârciumarul din Feteștĭ ca să'ĭ inventeze pasagerĭ?

Atragem atențiunea D-luĭ Colonel Gorjan.

—✻—

Erĭ s'a celebrat la Iașĭ, cununia civilă a simpaticuluĭ profesor, D. Eduard Gruber, cu D-ra Virginia St. Micle.

Urările noastre de fericire tinerilor soțĭ.

—✻—

Primim din partea preotuluĭ Pandele G. Ionescu de la biserica Mavrogheni, suma de 3 leĭ pentru Liga culturală.

Mulțumirile noastre.

—✻—

Zilele trecute o mare ciocnire a fost în gara Răcăciunĭ.

Un tren de marfă s'a lovit cu un altul.

S'a sfărîmat 54 de vagoane.

Felicitările noastre D-luĭ Duca. Frumoasă administrație.

—✻—

Direcțiunea Muzeuluĭ Național a luat decisia ca pentru vizitatoriĭ streinĭ, muzeul să fie deschis în toate zilele de la orele 9—12 și de la 2—4.

Bine că s'a gândit la acest lucru căcĭ credem că era vremea.

—✻—

Obiceiul cel rĕŭ de a se da focurĭ de arme la serbătorĭ, a avut ierĭ o consecință destul de tristă.

Un anume Marin Ilie din Fun-

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL“

88

CHARLES MEROUVEL

MORȚI ȘI VII

X

La Notar

Americanul 'ĭ strânse mâna, salută pe contesa cu respect și ieși.

Peste câteva minute ieși și contesa, se sui într'o birje și zise vizitiuluĭ:

— La Câmpiĭ-Elyseĭ... Iți voiŭ spune unde să te oprești.

In studiŭ rĕmăsese numaĭ notarul și tînĕrul.

— Scumpe de Guern, zise notarul, îmĭ pare rĕŭ că nu voeștĭ să 'țĭ facĭ cariera notariatuluĭ. Aĭ reuși de minune. Eștĭ foarte instruit, harnic... Aĭ spiritul drept și net...

— Poate... însă nu am nicĭ o para ca să cumpĕr un studiŭ...

— Parale se găsesc...

— Ca avocat, cred s'ajung maĭ departe... maĭ cu seamă dacă veĭ voi să mĕ protejezĭ la ocazie.

— Negreșit.

D. Hardouin puse treĭ bilete de câte o sută de francĭ înaintea tînĕruluĭ.

—Iacă, primește gratificația asta mică.. îĭ zise el. D-ta nu aĭ leafă și d-ta lucrezĭ maĭ mult aci.

— Dar...

— Ia... îmĭ facĭ plăcere, și câtă vreme veĭ maĭ lucra la mine veĭ primi câte atâta pe fie care lună.

Tînĕrul îngână câteva vorbe de scuză și de mulțumirĭ:

— E prea mult!.. Eŭ țiŭ numaĭ să învăț practica... Vreaŭ să ajung un avocat serios, cu practică destulă... Imĭ facĭ un mare bine dacă mĕ oprești la d-ta...

Strânse însă cele treĭ bilete și le puse cu adevĕrată mulțumire în buzunarul dinăuntru al haineĭ.

— Nu maĭ aĭ trebuință cu mine? întrebă el.

— Nu... nu vreaŭ să te omor... du'te de mănâncă... E tîrziŭ acum.

— Seara bună, domnule.

— Noapte bună, prietine.

Pe drum, obrazul tînĕruluĭ se ilumină.

— Treĭ sute de francĭ! îșĭ zise el în gând, Tocmaĭ la vreme 'mĭ a picat! Bună pleașcă!

Trecu repede Sena peste podul Regal, ajunse în piața Teatruluĭ-Frances, intră în cafeneaua Regențeĭ și mîncă o ciocolată, zicĕndu'șĭ în gând:

— Mâine o să dejunez maĭ bine.

Pe urmă plecă, trecu prin aleea Opereĭ și ajunse în strada Sf. Augustin.

Intră în odaia portaruluĭ:

— Pentru mine e ceva? întrebă el.

— Nimic, domnule de Guern. A! da. E ceva noŭ.

— Ce?

— Ți-a venit o vecinică drăguță.

— E așĭ!

— O fată prea frumoasă care s'a și dus pe scară.

— In odaia eĭ, în ce loc?

— Alaturĭ cu d-ta.

— Cum o chiamă?

— Jeana Baudru.

— Ce face?

— Lucrează în strada d'alăturĭ, la o cusutoreasă... Laura.

Tînĕrul zîmbi.

— Iți mulțumesc pentru vestea asta d-le Gaudinot, zise el. E plăcut lucru să aibă cineva o fată frumoasă ca vecină. Pe mâine.

— Noapte bună, d-le de Guern.

Tînĕrul sui scara sărind câte patru trepte, însă ajunse prea târziŭ. Vecina luĭ și intrase în cameră. Ea închisese ușa și se extazia înaintea mobilieruluĭ pe care protectorul sĕŭ necunoscut i-l oferise cu atâta plăcere.

Jeana admira patul de aramă, plăpămile, acoperitoarea de picioare făcută din satinetă albastră, covorul, scaunele, tot însfîrșit.

Ambițiile eĭ eraŭ întrecute.

Când deschise cutia de lac încremeni. Biletele de bancă și aurul îĭ inspiraŭ un respect superstițios.

Nicĭ odată nu avusese ea atâta avere.

— Am să'ĭ duc mamiĭ toțĭ baniĭ ăștia! îșĭ zicea ea. Ce bucurie pentru ea! Numa eĭ!

Acum știa că nu are mumă.

Bastardă! ea nu era de cât o bastardă, fără familie și fără nume, singură în lume.

Ingenuchiă lângă pat, îșĭ înfundă capul în perne și plânse.

Distracțiile atelieruluĭ o făcuseră să uite scena de dimineață, însă cu cât se apropia seara, îșĭ aducea aminte. Se temea să maĭ dea ochiĭ cu Baudru. Scrisoarea aceluia care o scăpase fusese dar pentru dînsa o adevĕrată mântuire.

Termeniĭ în care îĭ făcea el serviciul acesta eraŭ așa de delicațĭ în cât nu stete la îndoială ca să primească.

Streinul acesta o scăpase de doĕ orĭ.

Și pe urmă ea se temea să întîlnească în drumul sĕŭ pe ceĭ doĭ mișeĭ carĭ o surpriuseseră o dată.

Era sigură că dênșiĭ aŭ s'o atace pentru a doua oară, de ciudă că în ajun nu'șĭ ajunseseră scopul.

Prin urmare ea se grăbise să alerge în azilul acesta pe care i-l oferea întîmplarea tocmaĭ în momentul când avea așa de mare trebuință.

Cum sosise în locuința asta nouă și câștigase pe portar și pe servitorĭ prin grația și simplicitatea sa.

Toate fetele ca dînsa, tinere ca dînsa, harnice și părăsite ca dînsa și tot ca și ea expuse tutulor mizeriilor și tutulor pericolelor — și sunt miĭ de fete d'acestea — vor pricepe bucuria eĭ. Jeana avea un cuib al eĭ! Era liberă!

Deschise fereastra și rĕmase în extaz în fața spectacoluluĭ care se oferea ochilor seĭ!

Subt un cer înpănat de stele, grădinĭ plantate cu pomĭ înalțĭ și garnisite cu florĭ se 'ntindeaŭ, încadrate cu adevĕrate palate, maĭ cu seamă dacă le compara cu cocioabele de pe drumul Revolteĭ.

In momentul când voia ea să se retragă, fereastra d'alăturĭ se deschise și un tîuăr, cu capul gol, cu veston de casă, se puse cu coatele pe fierul ferestreĭ.

Salută pe fată și 'ĭ zise:

— D-ta aĭ luat camera aceasta?

Jeana ar fi voit să nu 'ĭ respundă, însă tonul era așa de politicos, aerul vecinuluĭ era așa de respectuos, încât rĕspunse cu timiditate:

— Da, domnule.

— Ingrijitorul caseĭ mi-a spus că am o vecinică. E bun om, este cinstit...

— De multă vreme șezĭ d-ta aci?

— De când sînt în Paris... adică de cincĭ anĭ.

— E multă vreme.

(Va urma)

dătura Făurarĭ Nr. 47, încărcând un pistol și dând foc, țeava a plesnit și i-a rupt degetele de la mâna stângă.

—✠—

Administrația ziaruluĭ *Adevĕrul* roagă pe abonațiĭ sĕĭ din județe carĭ aŭ primit inștiințare de expirare a abonamentuluĭ Domnieĭ lor, se bine-voiască a se grăbi cu preînoirea.

Asemenea Administrația maĭ face cunoscut că *nu are pe nimenĭ însărcinat cu încasarea abonamentelor*, în provincie carĭ rugăm să fie trimise prin mandate poștale pe adresa: *Administrația Ziaruluĭ „Adevĕrul", Bulev. Elisabeta Nr. 111.*

Abonamentele din Capitala se plătesc contra chitanțeĭ Administrațieĭ în mâna încasatorilor noștri.

MONTJOYUNX

Moarte frumoasă

Orĭ de câte orĭ ieșa doctorul din camera bolnaveĭ, marchizul ieșa după dînsul și cum se închidea ușa, îl întreba încet:

— Eĭ bine, doctore?

La începutul boaleĭ era o conferință lungă, explicațiĭ detaliate, minuțioase, asupra natureĭ boaleĭ, asupra îngrijirilor de carĭ avea nevoe, asupra speranțeĭ ce putea să aibă, asupra durateĭ posibile a convalescențeĭ. Incetul cu încetul vorbeaŭ împreună maĭ câte puțin, cu cât se îngreuia boala; marchizul și doctorul nu maĭ schimbaŭ de cât câte-va vorbe. Acum era numaĭ vorba de zile: marchiza era pierdută.

Și orĭ de câte orĭ intra iar bărbatul sĕŭ în cameră, îl întreba și ea, cu un glas din zi în zi maĭ slab:

— Eĭ bine! dragul meŭ?...

Zece anĭ de căsnicie nu le împuținase dragostea; se iubeaŭ cu pasiune. Rectitudinea viețeĭ lor se prelungea, fără nicĭ o abatere, până la acel punt final când unul dintre dânșiĭ trebuia să moară. Spiritele lor mândre și 'nalte nu se temuseră de misterioasa pedeapsă a morțiĭ.

Indată ce pricepu în ce stare grea se află, marchiza se pregăti binișor pentru voiagiul cel lung. Nu'ĭ trebui să stăruiască mult pentru ca să capete de la bărbatul sĕŭ făgăduiala că are s'o ție în curentul progreselor boaleĭ și că are s'o înștiințeze când o să'ĭ vie ceasul din urmă.

— Am miĭ de lucrurĭ să fac, zicea ea zîmbind. Când se duce pe lumea cea-l-altă, nu se duce ca la Saint-Germain saŭ ca la Dieppe. Vreaŭ să fie toate în regulă.

Și el plângea.

El plângea nobil, nu din slăbiciune de suflet; plângea pe ființa aceasta unică după care lumea o să se cernească, plângea perfecțiunea asta, idealul acesta de farmec, de frumusețe, modelul acesta de virtute, de cinste. Toată energia inimi luĭ de bărbat se moleșa când se gândea că o ast-fel de ființă poate să înceteze de a îmbăta cu mirosul eĭ, că o ast-fel de flacără nu va maĭ luci, că peste puțină vreme toate acestea vor fi numaĭ cenușe și țĕrînă...

— Heĭ bine, doctore?

— Curaj, scumpe domnule, curaj...

— S'a sfîrșit?

— Da

— Când?

— Nu apucă ziua....

Eraŭ 6 ore.

Marchizul nu făcea nicĭ o mișcare. In clipa când să intre în cameră, când se gîndea că avea să 'ĭ spue nevestiĭ sale —ce să 'ĭ spue?... s'a sfîrșit tot!—spaima îĭ închega sângele, îĭ băga ghiața în oase. Negreșit că el o știa femee curajoasă, dar nu se bizuise cumva prea mult pe puterile luĭ? Nu se îndoia de curajul eĭ, însă doĕ lunĭ de suferință nu secase izvorul voințeĭ eĭ, nu 'ĭ pompase crierul? Intră însă, veni și se puse în fotoliul de lângă patul eĭ.

— Eĭ bine!.... Nu 'mĭ vorbeștĭ?

El nu respunse, apropie și maĭ bine fotoliul, luă mâna neveсteĭ.

— Tacĭ, tacĭ, murmură ea. Pricep.... O să 'mĭ spuĭ maĭ peurmă... nu acum... așteaptă să te întreb eŭ întîĭ.

Marchiza închise ochiĭ, într'o reculegere, așa de liniștită, așa de senină, ca și cum voia să dea exemplul uneĭ resignațiunĭ fericite, vedenia păciĭ care avea să înceapă și va fi vecinică. El se uita la dînsa, o privea fără să zică nicĭ o vorbă, cu sfințenie, se încuraja când o vedea astfel, se regăsea vrenic de ea, într'un eroism de durere mută, de jertfă mistică și supraomenească. Se gândea la ceĭ zece anĭ de fericire fără pereche, căuta în zadar o zi maĭ puțin limpede, un ceas maĭ puțin curat, se străduia să descopere o imputare pe care să o poată aduce luĭ saŭ eĭ, nu găsea nimic.

Ca și cum murise și ca și cum memoria remăsese singura 'ĭ mîngâere, îșĭ aducea aminte miile de probe de o iubire care prindea maĭ multă putere cu vîrsta, care nu cunoscuse nicĭ înjosirile trădăriĭ nicĭ chiar falsele escitațiunĭ ale gelozieĭ, nu trăise și nu crescuse decât pe seva sa, ca un copac nalt ale căruĭ rădăcinĭ sînt înfipte în pămînt și capul îndreptat spre cer. Ișĭ simția sufletul năpădit de recunoștință și de binecuvîntare. Marchizul compara egala dulceață a vieții luĭ cu neliniștea, cu frigurile existențelor celorlalțĭ, în lumea asta ușuratică, vițioasă, coruptă, în care 'șĭ plimbaseră împreună delicateța uneĭ pasiunĭ curate, respectul uneĭ statornicii mutuale, cultul uneĭ credințe care nu era pentru dînșiĭ. Și 'ĭ venea pe limbă, în fața sfinteĭ, crîmpee de rugăciunĭ, de cântece de mulțumire.

Marchiza 'ĭ strînse mâna, îl atrase spre ea.

— E maĭ curînd de cât îțĭ închipuiaĭ... ce a zis doctorul?...

El se codea, speriat iar. Ea stărui.

— Aide; mĭ-aĭ făgăduit.... și simț că se apropie... Când?

— Mâine... poate la noapte...

— Poate numaĭ decât... Ascultă. Eŭ am să plec, o să mĕ duc acolo unde'ĭ numaĭ odihnă, mĕ duc în singurătatea cea mare... Te am făcut fericit și 'țĭ las inima. Ființe ca noĭ nu aŭ de ce să teamă de sine; orice ar fi făcut ele, maĭ dinainte li este iertarea în inimă. Ascultă-mĕ, și peurmă să nu maĭ zicĭ nimic: Vreaŭ să mor așa, ținându'țĭ mâna.

Marchiza luă de subt perină un plic voluminos, îl dete încet bărbatuluĭ sĕŭ:

— Indată ce voiŭ muri, scumpul meŭ iubit, să deschizĭ scrisoarea asta, și fac apel la onoarea ta,—la onoarea ta m'auzĭ? ca să facĭ cum voesc eŭ. Imĭ jurĭ?

— Ițĭ jur...

— Bine... Acum, vino iute, vino lângă mine, fiindcă...

Marchiza nu isprăvi vorba... I se închiseră ochiĭ, acum însă pentru totd'auna.

Și marchizul, care în noaptea aceea se ruga lângă moartă, se gîndi să deschidă plicul încredințat onoareĭ luĭ.

Maĭ întîĭ vĕzu o grămadă de bilete de bancă. In mijloc însfîrșit zări o scrisoare, cunoscu scrierea neveсteĭ sale. Scrisoarea era adresată „Domnuluĭ Gustav, 327, bulevardul Rochechouart" și începea așa:

„Scumpule, o să mor. Ce o să te facĭ fără mine? Ițĭ las însă cincĭzecĭ de miĭ de franĭ, asta'ĭ tot ce am. Nu mĕ uita nu maĭ decât; gîndește-te la mine din când în când. Aș fi voit să te maĭ vĕd, fie măcar o dată, însă..."

Marchizul nu citi maĭ departe. Căzu lângă patul sfinteĭ și plânse, cum se cade.

I. S. Sp.

Lista de subscripțiune pentru ridicarea unuĭ monument național în orașul Ploeștĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuțĭ în rezboiul din 1877 (78).

	Suma din urmă	206.50
D. Stefan Hagiescu		2.50
(Va urma)	Total	209.00

Balul Societ. „Crucea Roșie" din Măcin

La sfârșitul luĭ Februarie, în localul școaleĭ de băețĭ din Măcin, a avut loc balul Societățeĭ *Crucea Roșie*. Sala era foarte frumos aranjată. Piramide de arme, de săbiĭ, baionete și drapele, alăturĭ cu ghirlande de ederă și văsc, stegulețe albe ale CruceĭRoșiĭ. D. Căpitan Iordan, șeful garnizoneĭ, a sacrificat tot pentru a nu lăsa nimic de dorit în reușita acesteĭ serbărĭ La ora 10 seara sala era completă, muzica se auzi și perechile începură a se avînta la dans. Animația era foarte mare.

Intre numeroasa adunare am putut osebi pe:

D-na Marie Aur, o ilusie plină de deliciŭ și farmec, în rochie de dantelă neagră de mătase, corsagiŭ de otoman lilas mauve, semi-desoltată, mânecĭ de dantelă garnite cu panglicuțe culoarea corsagiuluĭ. D-na Săvulescu chataîne, și încântătoare în costum românesc de Rucăr, o prindea de minune. D-na Zoe Nicóră în atlas rose, guler Medicis. D-na Constantinescu (Cerna) un tip mignon, în costum național de Câmpu-Lung. Vesela D-nă Măldărescu, în catifea cu dantelă neagră. D-na Iordan, o gentilă blondă în atlas negru. D-nele Handoca și Serope în gris. D-na Zoinogrosdki în negru. D-na Dighigief în faĭ negru. D-na Cristescu (Jijila) în atlas bleu pale. D-na Constantinescu (Grecĭ) o voluptoasă brunetă în grenade acoperită cu dantelă neagră. D-nele Pop, Mosescu ș. a. pe carĭ le scap din memorie pentru un moment. Imĭ reserv dreptul de a le reaminti.

Buchetul de Domnișoare era format din florile cele maĭ alese ce s'ar putea găsi într'o renumită seră din Versailles.

Am zărit pe D-șoara Ștefănescu un vis blond în voile religios alb, corsagiul brodat cu micĭ floricele roșiĭ. D-șoarele Lucreția și Didona Circă, prima în alb cu broderie neagră de mătase, a doua în bleu-marin, guler Stuart, două sglobiĭ rândurele. D-șoara Elise Tossum un adevĕrat tip de andalusă, eminentă și maestră valsatrice, în costum românesc de Gorj. D-șoara Broni Zvinogrodski în alb ceinture roșie a căreĭ culoare se îngâna cu obrajiĭ sĕĭ trandafiriĭ. D-șoara S. Dendrino o vie cochetă în alb, corsagiŭ vertmousse garnit cu valençiene, admirabilă dănțuitoare. D-șoara Elise Dropulo plină de nurĭ în atlas rose. D-șoara Petrescu o țĕrăncuță de șic în costum național de Sinaia. Dacă voiŭ fi scăpat vre-o floricică din buchet să nu fiŭ condamnat pentru că nu știam pe care s'o admir maĭ înainte.

Cu această intimă societate noaptea a fost prea ingrată, prea geloasă poate, de ceea ce ascundea sub vĕlul eĭ, saŭ invidiată de zi și grăbită de aurură a trecut ca o săgeată. Razele auriĭ ale soareluĭ cu ora 6 puseră capĕt acesteĭ strânse petrecerĭ carĭ mulțumită Comitetuluĭ a satisfăcut pe deplin toată lumea.

Ali.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripție a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Suma din urmă leĭ	1262.00
D. Stefan Hagiescu	*2.50*
Preotul Pand. G. Ionescu	*3.00*
(Va urma) *Total leĭ*	*1267.50*

Ultime Informații

Explozia de la uzina de gaz

Aseară pe la orele 9 și jumĕtate, un lucrător anume Savu, ducêndu-se cu un felinar în cameră de observare a presiuneĭ gazuluĭ de la uzină, și apropiind felinarul de un robinet uitat deschis, gazul s'a aprins și a urmat o explozie îngrozitoare însoțită de o detunătură foarte puternică.

Puterea explozieĭ a spart zidul camereĭ dărîmându-l.

Din fericire acect accident n'a avut alte urmărĭ de cât rănirea nenorocituluĭ Savu, care are fața și părul ars. El a fost trimes în căutarea spitaluluĭ Brâncovenesc.

S'a înseput o anchetă spre a se afla cum s'a lăsat acel robinet deschis, căcĭ acest acest accident ar fi putut avea urmărĭ grozave.

—✠—

Lupta află că în curênd se va representa pe scena Teatruluĭ Național piesa *Meșterul Manole* de Carmen Silva (M. S. Regina).

Decorurile cu totul nouĭ aŭ fost studiate și executate în biuroul special de restaurărĭ al Ministeruluĭ de instrucție, dirigiat de D-nu Lecomte du Nouy.

Cu această ocasie ne permitem o întrebare:

Din ce fond s'a plătit personalul și materialul pentru aceste decorurĭ?

Vom reveni și asupra pieseĭ și asupra întrebăreĭ puse de confratele nostru.

—✠—

Ni se 'scrie din Iașĭ că loteria Reuniuneĭ femeilor române, se va trage, într'un mod irevocabil, la 29 Iunie anul curent.

—✠—

Citim în *Lupta*:

Ni se comunică o colosală *buletă* comisă de către Excelența de la externe, D. C. Exarcu.

Indată după constituirea cabinetuluĭ Florescu, D-sa dete o circulară către toțĭ miniștriĭ streinĭ din Bucureștĭ prin care le anunță *avenimentul D-sale în capul departamentuluĭ afacerilor streine*. Intocmaĭ ca un cap încoronat. Ceva maĭ mult, D. Exarcu fixă în acea circulară și ziua precum și ora în care *va primi pe reprezentanțiĭ streinĭ*.

In ziua hotarîtă, întocmaĭ ca vestitul Choufleuri, D. Exarcu se instalează în palatul ministeruluĭ și așteaptă, așteaptă, așteaptă dar în zadar: nicĭ un invitat nu sosește.

Desperat și găsind stranie un asemenea refuz în favor, Excelența Sa dă fuga la D. de Coutouli, Ministrul francez. Cum intră pe ușă D. Exarcu îĭ zice:

Nu viŭ la D-ta ca ministru de externe ci ca Exarcu și ca prietin. Uite despre ce e vorba: Indată după venirea mea la minister am căutat în codul manierilor elegante!?!?! cum trebuie să procedez față cu reprezentanțiĭ puterilor streine și am găsit că trebue să le fac o circulară și să le desemnez ziua în care îĭ pot primi. Așa am făcut și astă-zĭ vĕd că nimenea n'a venit la mine. Te rog sfătuește-mĕ ce trebuie să fac!

D. de Coutouli zîmbind îĭ rĕspunse: Codul despre care vorbeștĭ a căzut în desuetudine; acuma însă este obiceiul că, atuncea când vine un ministru noŭ de externe, acesta se duce să facă vizite reprezentanților streinĭ.

Sărmanul D. Exarcu pleacă plouat neștiind ce să maĭ facă, dar din întâmplare, D. General Florescu află despre *buleta* colegului. Imediat îl chiamă, îl pune în trăsură cu D. Colonel Algiu și'l trimise din ministru în ministru, ca să facă vizite.

Iată rușinile pe carĭ le poartă țara avênd la cârmă pe reprezentanțiĭ vecheĭ aristocrațiĭ istorice, iată cum, grație actualuluĭ guvern, streiniĭ ișĭ bat joc de noĭ.

In adevĕr, astă-zĭ este un hohot în toate legațiunile streine din Bucureștĭ.

Oare mult timp o să suferim miniștriĭ carĭ scriŭ franțuzește cu *u* scurt, miniștriĭ carĭ fac poeziĭ à la Prodănescu și miniștriĭ carĭ, întocmaĭ ca filfisoniĭ de mahala, se conduc după *Codul manierelor elegante?*

Ce rușine! Ce rușine!

—✠—

Marțĭ pe la orele 4, trenul de persoane ce venea din Têrgu-Jiuluĭ a deraiat în cuprinsul comuneĭ Filiașĭ. S'a sfărâmat un vagon ce era încărcat cu lemne, cum și patvagonul manipulatoruluĭ, zice *Viitorul* din Craiova.

Mecanicul Gheorghe Manolescu a fost aruncat după mașină la o parte atară din linie, peste care venind vagoanele sfărâmate, abia a fost scos de sub ele prin ajutorul unuĭ frânar și altor persoane.

De și nu e grav rănit, totuși a fost transportat imediat la spitalul din localitate.

* * *

Tot *Viitorul* spune că în noaptea de 24—25 curent s'a pus de către un individ necunoscut două traverse între șinile căieĭ ferate, la podul de alăturĭ cu cantonul Nr. 176, de pe teritoriul comuneĭ Coțofenii din față.

Pe la orele 12 noaptea, trenul accelerat trecênd de la Craiova spre Severin și avênd o forță mare, a sfărâmat acele traverse, evitându-se ast-fel un pericol.

—✠—

Administrația ziaruluĭ „Adevĕrul" pentru a putea reduce cu 25 la sută prețul publicațiunilor, a renunțat cu desăvârșire la serviciul Agenția Havas precum și celor-l'alțĭ agențĭ de publicitate și anunță pe numeroșiĭ sĕĭ cititorĭ și'n special pe D-niĭ comercianțĭ și industriașĭ, că în viitor anunțurile, inserțiile și reclamele se primesc numaĭ la Administrație, Bulevardul Elisabeta Nr. 111.

ULTIME TELEGRAME

BERNA, 4 Martie. — Plebiscitul de ierĭ a respins cu 342,137 voturĭ contra 90641 legea federală privitoare la pensiunile pentru funcționariĭ elvețienĭ, carĭ nu pot lucra.

LONDRA, 4 Martie. — Se anunță din Buenos-Ayres cu data de 2 Martie, că știrile relative la subscripțiunea împrumutuluĭ național la Londra și în celelalte piețe aŭ produs o impresie favorabilă. Situațiunea afacerilor continuă a se îmbunătăți.

LONDRA, 4 Martie. — Ultimele știrĭ din Chili confirmă victoria trupelor congresuluĭ asupra acelora ale guvernuluĭ lângă Pazo-al-Monte.

BIBLIOGRAFIE

A apărut:

Decadența instituțiilor militare în zilele M. S. Regeluĭ Carol I.

„Cu cât este de mare încrederea ce țara a pus în armată, cu atât maĭ mare este și rĕspunderea noastră."
„*Pitești, 1890.*"

Sperjur, fals, neadevĕr

urmat de

Incercărĭ asupra disciplineĭ înaintărilor justițieĭ militare

de

Căpitan N. Mavrodin

Prețul 2 leĭ 50 banĭ.

Primăria Comunei Bucuresci

TABLOU

de numerile Obligațiunilor Comunale 5%, ale împrumutuluĭ 16.000.000 emisiunea 1884 eșite la sorți la 1 Martie 1891.

90 Obligațiuni a leĭ 500.

Nr. 186, 248, 289, 403, 570, 668, 826, 1062, 1277, 1375, 1649, 1743, 2253. 2313, 2340, 2400, 2565, 2602, 3000, 3026, 3182, 3468, 3699, 3770, 3818, 3859 3915, 4006, 4163, 4170, 4221, 4564, 4572, 4710, 5057, 5214, 5366, 5457, 5754, 5902, 6682, 6722, 6838, 6886, 7035, 7045, 7164, 8018, 8029, 8248, 8448, 8572, 8831, 8886, 9064, 9334, 9722, 9878, 10170, 10487, 10511, 10562, 10948, 10984, 10966, 11135, 11415, 11711, 11782, 12148, 12166, 12263, 12288, 12614, 13014, 13144, 13601, 13622, 13832, 14143, 14741, 15034, 15062, 15152, 15184, 15206, 15413, 15722, 15752, și 15848.

18 Obligațiuni a leĭ 2500.

Nr. 16013, 16236, 16338, 16408, 16588, 16616, 16960, 17117, 17137, 17578, 17650, 17679, 18208, 18259, 18292, 18754, 19021 și 19156.

Primar, **Em. Protopopescu, Pake.**

Șeful Comptabilitățeĭ *Andricu*

Nr. 8756. *1891 Martie 2.*

Bucurescĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111